

підприємству передбачити й уникнути банкрутство, а також підвищити ефективність його діяльності. Попередження банкрутства залежить від своєчасного виявлення загрози банкрутства на підприємстві, розробки й упровадження відповідних антикризових заходів, які дозволяють подолати кризу, відновити ліквідність та платоспроможність і запобігти процедурі банкрутства й ліквідації підприємства.

Список використаних джерел:

1. Черчата А. О. Концепції управління підприємствами у контексті застосування логістичного підходу. 2016 С. 87-96. <http://elib.hduht.edu.ua/jspui/bitstream/123456789/1227/1/%D0%A1%D0%B5%D0%BA.%202.%20%D0%A7%D0%B5%D1%80%D1%87%D0%B0%D1%82%D0%B0.pdf>
2. Бурий, С. А. Антикризове управління та управлінські рішення – проблеми підприємств малого бізнесу [Текст] : монографія / С. А. Бурий, Д. С. Мацега. – Хмельницький: ТОВ «Тріада-М», 2006. – 93 с.
3. Черчата А.О. Особливості застосування основних підходів до управління підприємствами / А. О. Черчата // Фінанси, облік і аналіз в управлінні підприємницькою діяльністю: сучасні проблеми та перспективи розвитку теорії і практики // м–ли III Міжнар. наук.-практ. інтернет-конф., 28 жовтня 2016 р. – Харків : ХДУХТ, 2016. – С.137-138.
4. Прохорова В.В. Інноваційні перетворення як структурний елемент антикризового управління підприємством / В.В. Прохорова, В.І. Ярмолук // Економіка і управління. – 2013. - № 2. – С. 28-33.
5. Мазур І. М., Андрусів У. Я., Гальцова О. Л., Кулик Т. П. (2017). Антикризове управління підприємством: навч. посібник За ред. У. Я. Андрусів. Івано-Франківськ: НАІР, 348 с.

УДК 332.

ПРИЙНЯТТЯ СТРАТЕГІЧНИХ РІШЕНЬ В ПРОЦЕСІ ЛОГІСТИЧНОЇ ІНТЕГРАЦІЇ ПІДПРИЄМСТВ

Черчата А. О., Чабаненко К. С.

ДВНЗ «Придніпровська державна академія будівництва та архітектури»

e-mail: acherchatava@i.ua

Управління розвитком логістичної системи на рівні підприємства потребує взаємодії методів стратегічного та логістичного менеджменту, що утворюють основу для розроблення механізму стратегічного розвитку логістичної системи, спрямованого на систематичну логістизацію підприємства, визначення ефективних напрямків розвитку логістичної системи за рахунок формування логістичної стратегії, координування запланованих дій на підприємстві [1].

Основними ознаками прийняття стратегічних логістичних рішень підприємства у процесі логістичної інтеграції є:

- рівень розвитку логістичного потенціалу (визначається ефективністю формування та використання);
- рівень розвитку маркетингового та ринкового потенціалу;
- індивідуалізація попиту (як чинник, що ускладнює логістичні процеси);
- партнерство у створенні вартості;
- глибина спеціалізації (обернений до глибини виготовлення);
- вплив сучасних тенденцій ринку;
- глибина процесу створення вартості (рівень вертикальної інтеграції);
- рівень розвитку ринкової та логістичної інфраструктури.

Перші два чинники потрібно розглядати під час оцінювання темпів розвитку логістичного потенціалу; решту п'ять – для оцінювання співвідношення внутрішня/загальна додана вартість підприємства [2].

Рівень формування логістичного потенціалу визначається переліком його складових, їх наявністю та зручностями отримання, структурою ресурсів та компетенцій, факторами впливу та обмеженнями щодо рівня розвитку.

Оскільки кінцевий споживач є джерелом задіяння ланцюга створення, ефективність стратегічної інтеграції в логістичних ланцюгах поставок значно посилюється завдяки поглибленню спеціалізації (зменшенню глибини виготовлення) учасниками логістичних ланцюгів, особливо на ранніх стадіях трансформацій товарів. Відомо, що поглиблення спеціалізації виробництва сприяє підвищенню рівня його інтенсивності та ступеня концентрації та впливає на покращення показників економічної ефективності господарської діяльності (виходу товарної продукції, продуктивності праці тощо). Зауважимо, що класичними методами стандартизації у логістичних процесах є стандартизація, уніфікація та типізація [2].

Тенденції поглиблення спеціалізації в логістичних процесах сприяють також розширенню виконання зростаючих логістичних операцій сторонніми організаціями на принципах аутсорсингу, що забезпечує збільшення швидкості оборотів запасів матеріалів та готової продукції [3]. Правомірно зауважити, що інсорсинг як альтернатива аутсорсингу дає змогу позбавитись впливу зовнішніх чинників, зокрема пов'язаних із логістичними процесами. На практиці розширення використання зазначених стратегій конкуренції реалізується, наприклад, в галузі постачання формуванням глобальних джерел поставок, концентрації джерел поставок, модульного чи регіонального постачання.

Наприклад, застосовуючи модульний принцип, можна скористатися перевагами малих обсягів, яким притаманні здатність сприйняття жорсткіших умов щодо динамічності, зменшення незавершеного виробництва, скорочення часу збирання модулів, розширення асортименту

для кінцевого споживача та покращення якості його обслуговування. В основі модульного підходу покладено зобов'язання постачальників здійснювати координування поставок складових модульної конструкції з метою монтажу завершеного модуля на наступних ланках технологічного ланцюга. У разі складності застосування модульного принципу у формуванні логістичного ланцюга можна скористатися такими формами організації логістичних ланцюгів, як функціональна географічна чи організаційна, які уможливають використання переваги кожної з них та дають змогу адаптувати логістичний ланцюг до вимог конкретного мікроринку [1].

Можливості, які несуть глобалізація, інформатизація, екологізація та індивідуалізація, дають змогу застосувати стратегію глобального джерела постачання і скористатися перевагами, наприклад, використання дешевої робочої сили в країнах «третього сектору» чи виробництв, які несуть максимальне екологічне навантаження у віддалених регіонах з метою захисту екології власних територій та уникнення витрат, пов'язаних із квотуванням викидів у навколишнє середовище. Поза розглядом переваг і ризиків впровадження стратегій глобального джерела поставок якісно, кількісно, просторово і у часі видозмінює і ускладнює ідентифікацію матеріальних потоків та логістичних процесів [2].

Тенденції розвитку логістичних ланцюгів свідчать про відхід від конкурентної стратегії інсорсингу в бік розвитку конкурентної стратегії аутсорсингу, ознаками якої є ускладнення якісної, кількісної, просторової та часової можливостей ідентифікації матеріальних потоків, їхнє розширення та прискорення. Розвиток аутсорсингу веде до зростання частки зовнішньої доданої вартості в структурі загальної доданої вартості підприємств та встановлення низьких значень співвідношення «внутрішня/зовнішня додана вартість». Встановлення низьких значень співвідношення «внутрішня/зовнішня додана вартість» повинні супроводжувати необхідні/достатні умови:

- високий рівень концентрації та спеціалізації об'єктів логістичної інфраструктури;
- високий рівень технологічності/доступності логістичних технологій (транспортно-складських, пакувальних та інших маніпуляційних);
- широка номенклатура логістичних послуг;
- високий рівень розвитку ринкової інфраструктури (реальної; віртуальної);
- інтегроване інформаційне забезпечення;
- розвинені форми партнерства у створенні вартості на засадах централізації (інтегровані, централізовані підприємства) чи децентралізації (центри логістичних послуг, віртуальні корпорації);
- істотне додавання вартості до остаточного результату;

Матеріали II Всеукраїнської науково-практичної конференції «Економіко-управлінські аспекти трансформації та інноваційного розвитку галузевих і регіональних суспільних систем в сучасних умовах»

– високий рівень спеціалізації проміжних ланок щодо послуг, відносин, процесів, систем (транспортних, складських); високий рівень індивідуалізації на кінцевій ланці (щодо обслуговування);

– високий рівень інтеграції функцій управління тощо [4].

Зменшенню значень співвідношення «внутрішня/зовнішня додана вартість» відповідатимуть такі логістичні стратегічні рішення (в порядку зменшення рівня задіювання власних ресурсів підприємства), як інсорсинг, аутсорсинг, логістичні центри дистрибуції і/або центри логістичних послуг, інтегровані логістичні ланцюги, віртуальні корпорації (як тимчасові мережі незалежних фірм) поза увагою інших форм їх співіснування (пайової участі; спільних підприємств; кооперування у НДДКР; залучення постачальника до проектування і розроблення нових товарів з подальшим формуванням альянсів, наприклад, адитивних, комплементарних; консорціумів; довготермінових угод; застосування лізингу та франчайзингу тощо).

Список використаних джерел:

1. Омельченко І. Н., Александров А. А., Бром А. Е., Белова О. В. Основні напрямки розвитку логістики ХХІ століття: ресурсозбереження, енергетика та екологія. // Гуманітарний вісник. - 2013. - Вип. 10. - Режим доступу: <http://hmbul.bmstu.ru/catalog/econom/log/118.html>

2. Рибальченко Ю. С., Разумовська Я. С. Застосування еко-технологій в процесі управління ланцюгами поставок // Молодий вчений. - 2016. - №29. - С. 491-493. - Режим доступу: <https://moluch.ru/archive/133/37155/>

3. Режим доступу: Інтернет - <https://www.meest-express.com.ua/ru/onas/zelenaya-logistika/>

4. Черчата А.О., Сєдін Ю.С. Формування логістичної інфраструктури та її роль в функціонуванні підприємств. Сборник докладов XI Международной научно-практической конференции «Проблемы подготовки профессиональных кадров по логистике в условиях глобальной конкурентной среды». 25 – 26 жовтня 2013 г. – Київ, НАУ. С.546-549.

5. Черчата А. О. Логістизація бізнес-процесів на будівельних підприємствах в умовах процесного підходу. Економічний простір. 2014. № 92. С. 249 – 258.